

Заслужений юрист України (1999). Нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня (2002). Її ім'я внесено Міністерством юстиції до «Золотої книги української юстиції» (1995). Лауреат III Всеукраїнського конкурсу за краще професійне досягнення «Юрист року» та відзначена численними відомчими нагородами.

Президія Національної академії правових наук України, редколегія журналу «Вісник Академії правових наук України» щиро вітають **Ольгу Федорівну Скакун** з її славним ювілеєм, бажають міцного здоров'я, щастя, творчого довголіття і подальших успіхів у її багатогранній діяльності.

Виповнилося 75 років від дня народження відомого як в Україні, так і за її межами правознавця, доктора юридичних наук, професора, академіка Національної академії правових наук України **Дмитра Микитовича Притики**, який народився 2 січня 1942 р. у с. Мусійки Іванківського р-ну Київської обл. У 1968 р. закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині — Київський національний університет імені Тараса Шевченка). Розпочав трудову діяльність за фахом у 1969 р. юрисконсультантом договірно-правового відділу Укрголовхімкомплекту при Головпостачі УРСР. З 1969 р. перейшов на роботу до Держарбітражу при Раді Міністрів УРСР, працюючи спочатку старшим консультантом, потім державним арбітром (з 1972 р.), начальником відділу нагляду (з 1981 р.), заступником Головного державного арбітра Держарбітражу УРСР (з 1986 р.), першим заступником Головного державного арбітра Держарбітражу УРСР (з 1987 р.), Головним державним арбітром Держарбітражу УРСР (з 1989 р.). З 1991 р. — голова Вищого арбітражного суду України. З 2001 по 2006 р. — на посаді голови, а потім — суддя Вищого господарського суду України. З 2006 р. — народний депутат України V скликання, з липня 2006 р. по листопад 2007 р. — заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя. Нині народний депутат України VI скликання.

У 1993 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Правові питання організації та компетенції юрисдикційних органів по вирішенню господарських спорів» (спеціальність 12.00.04–12.00.02), у 2003 р. — дисертацію на здобуття

наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Організаційно-правові засади становлення і діяльності господарських судів України» (спеціальність 12.00.10). Почесний академік Міжнародної кадрової академії. Обраний членом-кореспондентом у 2000 р., а дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України) — у 2004 р.

Напрями наукової діяльності — розробка теоретичних основ судоустрою (арбітражного) господарського процесу, дослідження шляхів створення єдиної системи (арбітражних) господарських судів України та системи судів України. Опублікував понад 100 наукових праць, серед яких: «Право і договірні зобов'язання» (1985), «Господарські спори і порядок їх вирішення» (1988), «Арбітражні суди в Україні: історичний нарис та перспективи розвитку» (1998), «Арбітражний процес: законодавство та практика застосування. В 2 ч.» (у співавт., 1999), «Арбітражний суд: проблеми організації та діяльності» (2000), «Державотворення і правотворення в Україні: досвід, проблеми, перспективи» (у співавт., 2001), «Господарські суди України: погляд у минуле та перспективи на майбутнє» (у співавт., 2001), «Договірне право: Загальна частина. Коментар до цивільного законодавства України» (у співавт., 2002), «Правові засади організації і діяльності органів господарської юрисдикції та шляхи їх удосконалення» (2003).

Брав участь у розробленні проектів законів України «Про арбітражний суд», «Про судоустрій», «Про третейські суди», Арбітражного процесуального кодексу України, Господарського процесуального кодексу України, Цивільного кодексу України, Конституції України та змін до неї, ряду інших законопроектів.

Заслужений юрист України (1992). Повний кавалер ордена «За заслуги» (1996, 1999, 2002), нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2004), Почесною грамотою Верховної Ради України (2001), медалями: «1500-річчя Києва», «Ветеран праці», «Медаль Жукова», орденом «Слава на вірність Вітчизні» III ступеня, почесними відзнаками Міжнародного фонду юристів України, Ради суддів України, Вищої ради юстиції, Знаком «Почесний працівник господарського суду України», нагородою Міжнародного біографічного центру та Міжнародного біографічного інституту (Кембридж): «Людина досягнень» (у галузі «Право», 1996), «Золота Зірка» (1997), «Зал Слави» (500 видатних діячів століття, 1998), почесною нагородою Американського біографічного інституту «Хто є хто у світі», відзначений церковними нагородами: грамотою Митрополита Київського

і всієї України, Предстоятеля УПЦ Блаженнішого Володимира, орде- ном УПЦ Святого рівноапостольного князя Володимира I ступеня (2003). Лауреат премії імені Ярослава Мудрого (2003). Народний посол України.

Висока ерудованість і творчий потенціал, принциповість і вимо- гливість забезпечили Д. М. Притиці заслужений авторитет і глибоку повагу його колег, учнів, усієї юридичної громадськості.

Президія Національної академії правових наук України і редакцій- на колегія «Вісника Академії правових наук України» щиро вітають **Дмитра Микитовича Притику** з нагоди його славного ювілею і ба- жають йому міцного здоров'я, творчої наснаги, нових наукових звер- шень, невичерпної енергії та довголіття.

Виповнилося 75 років від дня народження відомого вченого-правознавця, члена-кореспондента Національної академії правових наук України **В'ячеслава Дмитровича Волкова**, який народився 26 лютого 1937 р. у м. Тулі (Російська Федерація). У 1962 р. закінчив Харківський юридичний інсти- тут (нині — Національний університет «Юридич- на академія України імені Ярослава Мудрого»). З 1971 р. працює у Донецькому державному університеті (тепер — Донецький національ- ний університет) на посадах доцента, завідувача кафедри правознав- ства, кафедри конституційного і міжнародного права, декана економі- ко-правового факультету (1981–2008 рр.). Нині — професор кафедри конституційного і міжнародного права економіко-правового факульте- ту цього ж університету.

У 1971 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кан- дидата юридичних наук на тему «Конституційні основи народного представництва» (спеціальність 12.00.02). Науковий ступінь кандида- та юридичних наук присуджено у 1972 р. Вчене звання професора присвоєно у 1990 р. Обраний членом-кореспондентом Академії право- вих наук України (нині — Національна академія правових наук Укра- їни) у 1993 р.

Фахівець у галузі конституційного права і місцевого самовряду- вання. Розробив наукове поняття правового статусу міста та регіону, обґрунтував необхідність визнання територіального колективу суб'єктом права, запропонував соціально-правову концепцію місцево-